

Literatura Dramàtica

La matèria de Literatura Dramàtica enriqueix de manera innegable el desenvolupament de les competències clau de l'alumnat de batxillerat, ja que en desplega la consciència artística i la sensibilitat, lligades a les qualitats expressives, simbòliques, tècniques, estètiques i sociològiques del gènere teatral. Així mateix, complementa el traçat seguit per a l'educació literària a la secundària obligatòria i en les matèries de Llengua Catalana i Literatura, de Llengua Castellana i Literatura, de Literatura Catalana, de Literatura Castellana i de Literatura Universal a batxillerat, per la qual cosa porta aparellats principis metodològics similars. En efecte, la classe de literatura constitueix un espai privilegiat per al desenvolupament de les dues modalitats de lectura estudiades al llarg de tota l'escolarització —la lectura guiada i la lectura autònoma— afavorint la confluència dels seus corpus respectius. Aquest recorregut per la immensa intertextualitat literària comporta una magnífica oportunitat per reflexionar sobre el sentit de la literatura, de l'escriptura, de l'autoria o de la relació amb el temps social des del qual s'escriu i des del qual es llegeix. Finalment, es fomenta la capacitat d'aprendre a ser espectador o espectadora de teatre, de comprendre'n la importància i la vocació de creació de consciència social, de constatar i valorar la creació artística al servei d'uns llenguatges específics i, a més, d'experimentar la pràctica d'algunes tècniques bàsiques de lectura dramàtica.

L'enfocament proposat desperta en els i les joves una consciència artística que és valuosíssima per entendre, des de l'aula, el procés de creació i d'interpretació d'una obra dramàtica, i per obrir portes a la comprensió i la valoració del que anomenem tradició literària. S'hi afegeix que les obres del gènere teatral compten amb l'enorme privilegi de ser molt adequades per ser compartides en comunitat de lectors. La lectura compartida d'una obra genera infinitat d'oportunitats per a l'intercanvi de judicis i perspectives, per seguir llegint i investigant els diferents aspectes (de caràcter temàtic, lingüístic, pragmàtic, etc.) que la conformen, i per produir diferents textos. Aquesta retroalimentació dels processos de lectura ofereix un camí enriquidor per a la configuració de la identitat dels i les alumnes com a lectors i lectores, i escriptors i escriptores de literatura, com a públic teatral i cultural, i per a la sistematització de metodologies que modelen aquesta identitat, potenciant el desenvolupament de la competència en comunicació lingüística.

La matèria permet, a més, l'apropiació d'un mapa de referències al voltant del gènere dramàtic al llarg de la història, oferint tècniques d'anàlisi que permetin a l'alumnat comprendre, interpretar i gaudir les diferents arts escèniques, i també conèixer la relació amb els seus contextos històrics i culturals de producció i representació escènica, que la major part de les vegades no són coincidents, al temps que convida al qüestionament crític d'un cànon que ha deixat fora gran part de les obres escrites per dones o per autors i autors no occidentals. L'ampliació dels imaginaris contribueix sens dubte a la cohesió social, a l'educació intercultural i la coeducació. La lectura compartida i autònoma de clàssics de la literatura dramàtica, a la deliberació argumentada entorn d'ells, el desenvolupament de processos d'indagació i les activitats d'apropiació i recreació dels clàssics contribueixen també de manera decisiva al desenvolupament de les competències clau.

Aquesta matèria ha de contribuir a capacitar l'alumnat per fer una gestió eficaç de la informació en els processos de selecció, reelaboració i construcció de coneixement. L'enfocament que s'adopti ha de capacitar els estudiants per aplicar de forma integrada els sabers desenvolupats, ja sigui en la producció de textos que responguin a un format i una situació determinats o en el disseny d'una recerca o el desenvolupament de solucions a problemes aplicats en contextos diversos, etc. De la mateixa manera, la matèria ha de fer possible que, partint dels aprenentatges desenvolupats i de la capacitat d'argumentació, amb criteris lògics i ètics, l'alumnat adopti una posició convenientment justificada i prengui decisions coherents davant d'una problemàtica.

Les competències s'han de treballar a partir de situacions d'aprenentatge, en contextos reals o significatius, que convidin l'alumnat a la reflexió, la col·laboració i l'acció.

L'assoliment de les competències específiques constitueix la base per a l'avaluació competencial de l'alumnat i es valorarà a través dels criteris d'avaluació. No hi ha una vinculació unívoca i directa entre criteris d'avaluació i sabers. Les competències específiques s'avaluaran mitjançant la posada en acció de diferents sabers, en diferents situacions, proporcionant la flexibilitat necessària per establir connexions entre si. En un enfocament competencial, els criteris d'avaluació i els sabers es vertebran al voltant de les competències específiques.

El currículum de Literatura Dramàtica es vertebrà sobre cinc competències específiques. En primer lloc, el desenvolupament d'habilitats d'interpretació de clàssics de la literatura dramàtica, ja siguin llegits o vistos en escena, que tinguin en compte les relacions internes dels elements constructius de l'obra amb el seu sentit, i també la vinculació de l'obra amb el seu context de producció i el seu lloc en la tradició literària, sense oblidar les especials característiques de recepció del gènere i posant també un èmfasi especial en els modes de lectura dramatitzada i grupal. En segon lloc, la posada en marxa d'estratègies de lectura i de recepció com a públic d'obres de teatre de manera autònoma, de manera que s'aprofitin els mapes de referència sorgits de la lectura guiada i compartida a l'aula per construir la identitat com a espectador o espectadora teatral. La tercera competència específica se centra en la lectura comparada d'obres de diferents èpoques, contextos i llenguatges artístics que permeten constatar l'existència d'universals temàtics, arquetips de personatges i vies formals recurrents al llarg de la història del gènere. Aquesta tercera competència busca també analitzar els vincles entre el text dramàtic i les seves diferents posades en escena al llarg del temps, incloses les adaptacions cinematogràfiques, al temps que afavoreix l'apropiació d'un marc de referències compartides i d'un mapa cultural que permeti contextualitzar les futures experiències teatrals, literàries i artístiques a què l'alumnat va tenint accés. En quart lloc es desenvolupa una competència específica dedicada a la pràctica de l'escriptura teatral. Finalment, trobem la participació en el debat cultural al voltant del cànon literari i la necessitat d'iniciar-hi altres obres dramàtiques que donin compte de la diversitat de mirades sobre el món i la importància de la literatura en la construcció d'imaginaris.

Els criteris d'avaluació, vinculats directament a les competències específiques, expliciten l'avaluació de les capacitats i dels sabers que cal desenvolupar, mesuren el grau de desenvolupament d'aquestes competències i concreten els aprenentatges que volem identificar en l'alumnat i la manera de fer-ho. El professorat ha de contextualitzar i flexibilitzar aquests criteris d'acord amb les circumstàncies de la seva activitat. Són inequívocament competencials, atenen els coneixements, les destreses i les actituds relativs a la interpretació de textos dramàtics i representacions teatrals, la formulació de judicis de valor argumentats sobre les obres i la conformació d'un mapa cultural que en permeti la inscripció en el context sociohistòric, literari i cultural. Tot plegat, reclama la diversificació d'instruments i eines d'avaluació al servei del diagnòstic i la millora de les habilitats vinculades a la recepció, la producció i la interacció oral i escrita, i als processos de recerca i al desenvolupament del pensament crític.

Atès que la trobada entre textos i lectors o espectadors és el nucli central de la matèria, els sabers s'organitzen entorn de dos blocs vinculats, respectivament, a la lectura guiada i a la lectura autònoma de clàssics i obres rellevants de la literatura dramàtica. El corpus és, per tant, coincident, si bé es desenvolupen estratègies diferenciades per a les dues modalitats de lectura. El primer bloc, relacionat amb la construcció guiada i compartida de sentits a partir de la lectura, s'inicia amb l'acostament a les especificitats de l'art teatral, prestant atenció tant al text, com a la realització escènica i a la recepció de l'espectacle. Quant a la selecció de textos, s'aposta per un corpus obert que convida els docents a la configuració d'itineraris entorn d'una obra que serà objecte de lectura guiada i compartida a l'aula. Organitzada al voltant de quatre eixos temàtics —el teatre del jo, els altres, el món i el

metateatre—, la presentació no té pretensions ni de limitar ni d'esgotar les possibilitats de construcció d'itineraris; no constitueix un catàleg de prescripcions juxtaposades. El seu objectiu és facilitar al professorat la construcció d'itineraris de progrés adaptats a la diversitat i a les necessitats de l'alumnat.

Per tant, en cap cas no es pretén que al llarg del curs s'esgotin totes les possibilitats que comporta la proposta, sinó que cada docent seleccioni un nombre determinat d'obres i triï un focus que permeti vincular-les a altres obres d'altres contextos culturals o motius genèrics, per procedir posteriorment a la lectura comparada d'unes i altres, i a l'exploració de les posades en escena que puguin haver tingut al llarg del temps. Aquests itineraris han de permetre una aproximació a diferents moments, contextos d'escriptura, producció escènica i recepció, conflictes, arquetips literaris i de personatges, vies i formes d'expressió, i també a la lectura comparada de textos clàssics i contemporanis, nacionals i estrangers, literaris i no literaris (historiogràfics, de crítica literària o d'altres codis artístics, inclosa l'escena teatral i la ficció audiovisual i digital contemporània).

La matèria de Literatura Dramàtica permet, en fi, anar descobrint a l'alumnat, a través de la seva experiència com a lector o lectora o com a públic teatral, el desenvolupament de les seves pròpies capacitats artístiques, creatives i interpretatives, i anar comprendent així la necessària relació entre els seus aspectes teòrics i pràctics. És fonamental una dinàmica de treball amb constants al·lusions a la pràctica teatral i a les possibles situacions escèniques que recorren temps i llocs molt diversos a partir del text. Els i les alumnes desenvolupen així aspectes literaris, estètics i culturals que, units al creixement de la seva sensibilitat, poden facilitar una experiència vital més plena, que els ajudi a abraçar la diversitat i a eliminar prejudicis i estereotips socials. Es tracta, en essència, de contribuir a l'enriquiment del cabal cultural de l'alumnat i de les seves possibilitats d'expressió, aprenent a apreciar la bellesa tant de les obres, els espectacles i els muntatges teatrals que van il·lustrar cultures passades, com de les que sustenen el nostre present i avancen el nostre futur.

Competències específiques

Competència 1

Llegir obres de la literatura dramàtica o veure'n la posada en escena, atenent tant les relacions internes dels elements constitutius del gènere i les seves funcions en les obres com les relacions externes de les obres amb el seu context de producció i la seva inscripció en la tradició cultural, per eixamplar les possibilitats de gaudi de la literatura dramàtica.

Criteris d'avaluació

1.1 Explicar i argumentar la interpretació de les obres teatrals llegides o vistes com a espectador o espectadora a partir de l'anàlisi de les relacions internes dels seus elements constitutius amb el sentit de l'obra i de les relacions externes del text amb el context sociohistòric i amb la tradició literària, utilitzant un metallenguatge específic i incorporant judicis de valor vinculats a l'apreciació estètica de les obres.

1.2 Llegir en veu alta i col·lectivament fragments i obres teatrals parant especial atenció en la configuració de situacions i escenes, enfatitzant les emocions, la intensitat de les paraules i els elements prosòdics, i demostrant motivació, interès i capacitat per a la implicació en tasques col·lectives amb autonomia.

Aquesta competència té la funció de desenvolupar habilitats d'interpretació que permeten l'accés a obres rellevants del patrimoni dramàtic, que facilitin la verbalització d'un judici de valor fonamentat sobre les lectures o les representacions dramàtiques, basat en la seva apreciació estètica, i que ajudi a construir un mapa cultural que conjugui els horitzons nacionals amb els europeus i universals i les obres teatrals amb altres manifestacions artístiques. La meta és aconseguir un gaudi conscient i elaborat al voltant del gènere teatral.

No es tracta, però, d'emprendre una història de la literatura dramàtica de pretensions encyclopèdiques, sinó de seleccionar un nombre reduït d'obres que seran objecte de lectura guiada i compartida a l'aula, i que aniran accompanyades d'un conjunt de textos i representacions que permetran tant la seva contextualització històrica i cultural com la seva inscripció a la tradició literària i escènica, l'accés a la història de les seves interpretacions i el diàleg amb altres formes artístiques clàssiques i contemporànies.

Així mateix, es desenvoluparà convenientment la lectura dramatitzada, col·lectiva i en veu alta, parant especial atenció a la configuració de situacions i escenes, enfatitzant les emocions i la intensitat de les paraules, en un procés d'aula amb constants al·lusions a la pràctica teatral i a les possibles situacions escèniques a partir del text.

Competència 2

Llegir o veure en escena de manera autònoma obres rellevants de la literatura dramàtica com a font de plaer i coneixement, seleccionar amb criteri propi i amb la consulta de recomanacions especialitzades aquelles que s'ajusten millor als gustos, interessos i necessitats personals, diversificar formes d'accés al fet teatral, i compartir experiències de lectura i com a públic de teatre per construir la pròpia identitat literària i gaudir-ne de la dimensió social.

Criteris d'avaluació

2.1 Elaborar una interpretació personal a partir de la lectura, el visionat o l'assistència a obres rellevants de la literatura dramàtica, que atengui aspectes temàtics, de gènere i subgènere, elements de l'estructura i l'estil i valors ètics i estètics de les obres i estableixi enllaços argumentats amb altres obres i altres experiències artístiques i culturals.

2.2 Accedir a diverses manifestacions de la cultura literària dramàtica en el marc d'un itinerari lector personal que enriqueixi, de manera conscient i sistemàtica, la identitat lectora pròpia i com a públic teatral.

2.3 Participar en converses literàries de manera que es comparteixin les pròpies experiències de lectura, de visionat o d'assistència teatral amb l'ajuda d'un metallenguatge específic.

Desenvolupar aquesta competència implica avançar en la consolidació de l'autonomia i la construcció de la identitat lectora, artística i cultural pròpia, essencial per a la pervivència de l'hàbit com a lector o lectora i públic escènic més enllà de la vida escolar, dedicant un temps periòdic i constant a la lectura individual i a la participació i al gaudi d'esdeveniments teatrals i de les arts escèniques en general, així com a la reflexió que permeti establir relacions entre els textos llegits i entre les diverses representacions i adaptacions a altres mitjans com el cinema o la televisió. La confluència del corpus propi de la modalitat de lectura guiada amb el de la modalitat de lectura autònoma, constitueix en tots dos casos pels clàssics i per les obres rellevants de la literatura dramàtica de tots els temps, propicia la provisió de mapes de referència que permeten la construcció d'itineraris de progrés. L'apropiació d'habilitats d'interpretació capaces de vèncer les resistències que ofereixen obres i representacions

teatrals de certa complexitat afavoreix el desenvolupament de criteris de selecció, imprescindibles en la formació de lectors i espectadors teatrals autònoms.

Això suposa ampliar les formes de gaudi, la diversitat i la complexitat dels textos apreciats que incloguin el contacte amb formes literàries actuals, així com amb pràctiques culturals emergents i d'altres com el cinema o la ficció en la televisió i la capacitat d'expressar l'experiència de recepció com a lectors o lectores o com a públic. Es tracta d'ampliar el bagatge de lectures teatrals i, així, enriquir les formes de llegir les obres per poder apreciar, progressivament, la seva proposta estètica, a més de poder ampliar els elements en què se sustenten la formulació de l'experiència per valorar-les, incloent-hi la identificació de la intertextualitat, així com la indagació i la lectura d'assaig relacionades amb les lectures i les representacions teatrals.

Competència 3

Establir vincles entre obres dramàtiques de diferents èpoques, contextos i llenguatges artístics, per constatar l'existència d'universals temàtics, de tipologies de personatges i de vies formals recurrents al llarg de la història, i reconèixer-ne i contrastar-ne semblances i diferències en funció dels respectius contextos de producció i de la interrelació entre literatura i societat.

Criteris d'avaluació

3.1 Comparar textos o fragments teatrals entre si o amb la seva posada en escena, l'adaptació cinematogràfica o altres representacions artístiques relacionades, argumentant oralment o per escrit els elements de semblaça i contrast tant pel que fa a aspectes temàtics i de contingut com formals i expressius, i amb atenció als valors ètics i estètics de les obres.

3.2 Desenvolupar projectes de recerca que donin lloc a una exposició oral, un assaig o una presentació multimodal al voltant d'una qüestió que estableixi vincles argumentats entre obres de la literatura dramàtica objecte de lectura guiada i les posades en escena o altres textos i manifestacions artístiques del passat i del present, en funció de temes, tòpics, estructures, personatges, llenguatge, recursos expressius i valors ètics i estètics, i que mostri la implicació i la resposta personal del lector o lectora a la lectura.

3.3 Elaborar de manera individual o col·lectiva una exposició multimodal que situi els textos teatrals llegits al seu horitzó historicocultural i que ofereixi una panoràmica de conjunt sobre gèneres, estils i obres rellevants de la literatura dramàtica universal.

Aquesta competència específica incideix en la importància de progressar, en el marc dels itineraris de lectures guiades estaberts pel professorat, en l'aprehensió del funcionament del fenomen teatral, aprofundint en la noció de text teatral i en els elements de significació de la realització escènica i el sistema estilístic quan les obres són representades. Per això, serà necessari sustentar l'aprenentatge en processos d'indagació i de construcció compartida de la interpretació de les obres, incloses l'anàlisi comparativa entre els textos dramàtics i les diverses posades en escena, i entenent les funcions i els efectes de les diferents convencions a partir de les quals es construeix el teatre.

Així mateix, la indagació, la investigació i la comparació constants entre diferents obres, de les seves posades en escena, adaptacions cinematogràfiques o altres representacions artístiques relacionades, hauran de conduir a la constatació de l'existència de temes, tòpics i personatges universals, i a la comprensió de la fluctuació històrica de recursos expressius i valors ètics i estètics: tot això configura l'art del teatre en general, i del gènere literari

dramàtic en particular, com a artefacte ideològic determinant en la construcció dels imaginaris col·lectius.

Es tracta, en fi, de seleccionar, per a la lectura guiada i compartida a l'aula, algunes obres rellevants del patrimoni literari de gènere dramàtic —un patrimoni que ha d'inserir l'obra de dones escriptores— en funció de la pertinència per mostrar elements rellevants de la construcció i del funcionament del teatre i de les relacions que estableixen amb altres textos i amb els valors ideològics i estètics del seu context de producció, com també de la capacitat d'il·luminar i explicar el nostre present.

Competència 4

Emprar les capacitats expressives i creatives necessàries, utilitzant els elements que configuren el gènere, així com diferents tècniques que componen l'acció dramàtica, el disseny de personatges i la configuració de situacions i escenes, per recrear o crear textos dramàtics i estimular la creativitat literària i artística.

Criteris d'avaluació

4.1 Crear textos teatrals personals o col·lectius amb intenció literària i consciència d'estil, en diferents suports i amb ajuda d'altres llenguatges artístics i audiovisuals, a partir de la lectura d'obres o fragments teatrals significatius en què es facin servir les convencions formals del gènere, atenent especialment les dues seqüències textuales bàsiques (diàleg i acotacions) i el reflex dels elements de significació (espai i objectes escènics, il·luminació i so, disseny de personatges o codis interpretatius) en el text escrit.

L'ensenyanent de l'escriptura teatral, potser menys atesa a l'aula davant d'altres gèneres literaris i també davant dels jocs de teatralització de textos ja escrits, té un potencial expressiu i creatiu per a la promoció d'un coneixement divers i vivencial de les arts escèniques, que contribueix de manera innegable al desenvolupament de persones autònomes, participatives, solidàries, creatives i amb cultura artística. L'escriptura dramàtica és molt adequada com a font d'aprenentatges lingüístics, literaris i comunicatius. A més, té l'avantatge de relacionar de manera molt explícita el llenguatge oral i l'escrit, de manera que promou la millora d'ambdues formes d'expressió. Finalment, la conflictivitat dramàtica subjacent al gènere teatral facilita l'expressió íntima i personal de les i els adolescents, ja sigui sobre el seu propi jo o sobre la seva visió del món.

Aquesta competència requereix, per tant, que l'escriptura dramàtica no sigui vista com un procés merament reproductiu o d'imitació d'una concepció determinada d'espectacles molt presents ja en el seu imaginari. Ben al contrari, ha de partir d'un coneixement tan sistemàtic com sigui possible —encara que en un nivell bàsic— de l'estructura de l'obra teatral en el seu doble vessant de text dramàtic i de representació escènica, a través de diferents textos i representacions vistos en els itineraris de la matèria. D'aquesta manera s'afavoreix una veritable recerca de noves possibilitats creatives, relacionant conceptes i identificant i modificant personatges, escenaris, ambients, conflictes, problemes i solucions al voltant de situacions d'experimentació dramàtica i propiciant sempre el desenvolupament de la pròpia intencionalitat creativa de l'alumnat.

Competència 5

Participar en la construcció d'un cànon literari dramàtic universal que integri la perspectiva d'experiència de les dones a través de la lectura d'obres teatrals

d'escriptors o personatges femenins essencials i que superi els marcs de la cultura occidental per establir contrapunts d'interès, respecte i sensibilitat envers altres veus i desenvolupar el pensament crític pel que fa a la construcció discursiva del món i els seus imaginaris.

Criteris d'avaluació

5.1 Realitzar un projecte de recerca sobre autors de rellevància, personatges femenins essencials, obres teatrals de contextos no occidentals o sobre qüestions temàtiques o formals que aportin una mirada diversa i crítica de la construcció dels imaginaris que proposa la tradició literària.

5.2 Elaborar comentaris crítics o ressenyes de textos teatrals, ja siguin orals o escrits, participar en debats o taules rodones sobre lectures en les quals s'incorporen la perspectiva de gènere, es posa en qüestió la mirada etnocèntrica pròpia del cànon occidental, i qualsevol altre discurs predominant a la nostra societat que representi opressió sobre qualsevol minoria.

La sensibilitat contemporània i els estudis literaris recents coincideixen a assenyalar absències clamoroses en la construcció del cànon literari. Absents les dones, absents també les veus no occidentals, es fa inexcusable una reconstrucció del cànon que incorpori unes i altres, alhora que indagi en les causes d'aquesta exclusió. Si la literatura i l'art són agents determinants en la construcció dels imaginaris —la construcció social dels gèneres, la configuració d'un "nosaltres" davant "els altres", o el traçat de models sentimentals i amorosos—, l'educació literària, en aquest cas al voltant del gènere dramàtic, ha d'iniciar-hi habilitats de lectura, d'interpretació i de reapropiació de textos que desenvolupin una mirada distanciada i que afavoreixin una reflexió crítica sobre la construcció discursiva del món. Això permetrà reconèixer i descartar actituds inconscientment sexistes i etnocèntriques.

Amb aquesta finalitat, la selecció de les obres objecte de lectura compartida i dels fragments i de les representacions teatrals que s'hi associen, han d'iniciar-hi mostres representatives d'un patrimoni autènticament universal, amb presència de dones escriptors, de personatges femenins destacables i d'obres no occidentals, alhora que el fil conductor d'alguns d'aquests itineraris pot posar el focus precisament en aquests aspectes. La presentació d'un corpus de textos organitzats temàticament pretén afavorir aquestes propostes.

Sabers

Els sabers, entesos com el conjunt de coneixements, destreses, valors i actituds, es formulen amb relació a contextos en què es pot desenvolupar l'aprenentatge competencial. Els i les docents poden incorporar contextos alternatius si ho consideren pertinent. Per tal de facilitar els aprenentatges i el desenvolupament de les competències específiques corresponents, el professorat pot valorar la possibilitat d'organitzar els sabers de la matèria, o de les diferents matèries coordinades en un àmbit, a partir de situacions.

Les situacions permeten programar el curs de qualsevol nivell, matèria o àmbit a partir d'una col·lecció o seqüència de reptes, contextos i circumstàncies del món real, dels quals deriven preguntes que cal contestar i que entrellacen els sabers, és a dir, els coneixements, les destreses, els valors i les actituds, amb les capacitats que sustenen l'enfocament competencial dels aprenentatges, la qual cosa modifica la planificació habitual d'adquisició de sabers i competències basada en la lògica acadèmica pròpia de les àrees de coneixement o matèries, plasmada en la seqüència tradicional dels temes disciplinaris. Es

pretén acostar-se a la lògica de l'aprenent per donar sentit als seus aprenentatges basant-se en la seqüència de contextos rellevants plasmats en les situacions.

Construcció guiada i compartida de la interpretació d'alguns textos rellevants de la literatura dramàtica inscrits en itineraris temàtics que estableixin relacions intertextuals entre obres i fragments de diferents gèneres, èpoques, contextos culturals i codis artístics, com també amb els contextos de producció respectius, d'acord amb els eixos i les estratègies següents:

- L'art teatral:
 - El text teatral. Anàlisi, contrast i valoració del llibret a partir de la comprensió dels seus elements: actes, quadres i escenes; diàleg, monòleg i apart; didascàlies i acotacions; *drammatis personae*.
 - Anàlisi, contrast i valoració de l'estructura interna de l'acció, a partir d'elements com ara conflicte, situació i personatges; construcció dramàtica i postdramàtica; llenguatge i estil.
 - El personatge teatral. Anàlisi, contrast i valoració de la caracterització del personatge dramàtic, mitjançant l'estudi de plànols, funcions, personatge i acció, jerarquia, significat.
 - Anàlisi, contrast i valoració dels models, tipologies i evolució del personatge teatral des dels seus orígens fins a la crisi del personatge en el teatre modern.
 - La realització escènica i el sistema estílistic. Anàlisi, contrast i valoració de l'espai escenicoescenogràfic i objecte escènic; del disseny del personatge: vestuari, màscara i maquillatge; de l'espai sonor, disseny d'il·luminació i recursos audiovisuals, i del treball actoral i els codis interpretatius, a partir de l'observació, l'estudi i l'experimentació.
 - Indagació sobre la recepció teatral mitjançant la relació amb el públic. Catarsi, estranyament i participació.
- Temes i formes de la literatura dramàtica:
 - Anàlisi, contrast i valoració del teatre biogràfic, des de la construcció del subjecte teatral a la indagació dels grans interrogants de la condició humana: identitat, amor, dolor, mort, etc., i també del teatre autobiogràfic, a partir de la intimitat, el testimoniatge i l'autoreferencialitat.
 - Anàlisi, contrast i valoració dels gèneres teatrals mitjançant l'estudi i l'experimentació de la tragèdia: l'ésser humà, el destí i l'ètica; el drama: llibertat individual i convencions socials, i la comèdia: humor complaent, humor crític.
 - Anàlisi, contrast i valoració de mitologies i cosmogonies mitjançant el teatre mític i religiós de diferents tradicions; de la representació del món a partir dels realismes, el teatre com a escola o crítica de costums; del teatre compromès, a partir del teatre polític, el teatre document, el teatre èpic, etc.
 - Indagació al voltant de com imaginem el món per mitjà de la comèdia de màgia, el simbolisme, les avantguardes, el teatre postdramàtic, etc.
 - Anàlisi, contrast i valoració de la metaficción teatral.
- Aplicació d'estratègies d'anàlisi, interpretació i creació de textos teatrals en obres de teatre que tenen com a motiu principal el teatre mateix:
 - Participació en la construcció compartida de la interpretació de les obres dramàtiques a través de discussions o converses literàries.

- Relació i contrast entre els elements constitutius del gènere dramàtic i la construcció del sentit de l'obra a partir de l'observació i de l'experimentació dels efectes en la recepció dels seus recursos expressius i en la interacció amb el públic.
- Utilització d'informació sociohistòrica, cultural i artística per construir la interpretació de les obres i comprendre el lloc que ocupen en la tradició literària.
- Establiment d'enllaços intertextuals entre obres i altres manifestacions artístiques segons temes, tòpics, estructures i llenguatges, i els elements de continuïtat i ruptura.
- Indagació entorn del funcionament del teatre com a artefacte ideològic determinant en la construcció dels imaginaris socials, fent especial èmfasi en la perspectiva de gènere.
- Expressió argumentada de la interpretació d'obres i fragments dramàtics, integrant-ne els diferents aspectes analitzats i atenent els seus valors culturals, ètics i estètics, amb especial atenció a la ressenya teatral.
- Lectura expressiva i dramatització dels textos atenent els processos de comprensió i d'oralització implicats, i els trets essencials de la interpretació teatral.
- Creació de textos teatrals a partir de l'apropiació de les convencions del llenguatge literari i pel que fa a models donats (imitació, transformació, continuació, etc.).

Recepció autònoma d'obres rellevants de la literatura dramàtica i participació en converses literàries i en intercanvis de recomanacions lectores desenvolupant les estratègies següents:

- Selecció de les obres de manera autònoma i amb l'ajuda de recomanacions especialitzades.
- Participació activa en el circuit literari, lector i teatral en un context presencial i digital.
- Definició i argumentació dels gustos dramàtics personals, diversificant el corpus llegit o vist com a espectador o espectadora i atenent els circuits culturals del teatre.
- Expressió de l'experiència lectora o com a públic, utilitzant un metallenguatge específic, i elaboració d'una interpretació personal que atengui aspectes temàtics i estructurals, de realització escènica i de sistema estilístic.
- Mobilització de la pròpia experiència personal, lectora i teatral per establir vincles de manera argumentada entre l'obra llegida o observada i aspectes actuals, com també amb altres textos i manifestacions artístiques, incloses pràctiques culturals emergents.
- Recomanació argumentada de les lectures i posades en escena en suports variats, atenent aspectes temàtics, formals i intertextuals.